

Viatge a Londres

Conte col.laboratiu 5è i 6è

Itaca, Sant Jordi 2016

Vet aquí una vegada un nen de 12 anys que vivia a Barcelona i es deia Manel. En Manel tot just havia acabat 6è de primària i s'estava preparant per començar al nou institut. Però de moment, el Manel estava de vacances, unes merescudes vacances que ell pensava aprofitar d'allò més, tenia un munt de plans al cap!

A més a més, en Manel estava molt content perquè els seus pares li acabaven de regalar el seu primer mòbil! Quant temps feia que ho esperava!

De cop va començar a sonar, quina il·lusió va pensar en Manel, era la primera trucada que rebia, i com que estava molt nerviós, abans de contestar es va caure de la cadira on estava assegut i el mòbil va sortir volant.... -Quina ràbia, va dir en Manel... Va tornar a agafar el mòbil que estava a terra i va tornar a sonar. -Qui serà? Qui serà?, va pensar. Aquesta vegada va poder contestar, era el seu cosí, el Pau.

El Pau li va dir: - vols venir de vacances a Londres amb mi i la meva germana petita Lídia?. En Manel molt emocionat va contestar :-sí, sí que m'encantaria!, però ho he de preguntar als meus pares...

Els pares d'en Manel li van dir que sí i l'endemà mateix va volar cap a Londres.

La seva sorpresa va ser quan en arribar a l'aeroport i baixar de l'avió.

Va començar a veure algunes coses estranyes... en un principi no va saber definir què era o què passava, però a mesura que va anar caminant per l'aeroport per trobar-se amb els seus cosins, allò es va anar fent més i més evident. Finalment en va ser totalment conscient: no hi havia cap adult! Tot eren nens i nenes, potser de 14 o 15 anys com a màxim! Alguns arribaven en avió, d'altres embarcaven o esperaven l'arribada d'amics o familiars, però realment no hi havia cap adult enlloc!

De sobte, el Manel va rebre el seu primer missatge al mòbil! Un missatge força misteriós, d'un mòbil desconegut: *Welcome to London! Esperem que hagueu tingut un bon viatge. Ara agafeu l'autobús que hi ha davant de la primera sortida que teniu a la dreta i baixeu després de 8 parades.*

Al Manel va córrer a explicar als seus cosins el que acabava de llegir. Tots tres es van quedar molt sobtats i dubtant de què havien de fer. Es tractava d'una broma? Però el cert és que allà no els estava esperant la tieta Rosa com esperaven.

En Manel, la Lídia i el Pau es van quedar sorpresos, no sabien que fer...era un missatge d'un desconegut, no podien fer-li cas, els seus pares sempre els hi deien que no podien marxar ni fer cas als desconeguts...

Què podem fer?- va dir en Manel...la Lídia va tenir una idea: i si contestem el missatge preguntant qui ets?, i si no contesta truquem als nostres pares i els hi demanem el telèfon de la tieta Rosa...En Manel i en Pau els hi va semblar bona idea.

-Hola, ho sentim molt però no sabem qui ets, així que no agafarem cap autobús ...necessitem saber qui envia aquest missatge, gràcies.

De cop va començar a sonar el mòbil d'en Manel.

-Manel sóc la tieta Rosa, perdoneu, us volia fer una sorpresa, heu fet molt bé en no fer cas al meu missatge misteriós, ara que ja està tot arreglat, us volia donar una volteta per London fins arribar a casa meva...però volia que ho féssiu vosaltres sols, per aprendre a fer ús del transport, per practicar l'idioma...Us animeu i seguim amb el pla? En Manel va riure i va dir que sí!

Perfecte, anireu rebent missatges fins que arribeu a casa meva...

Missatge 1:

-Agafeu l'autobús que hi ha davant de la primera sortida que teniu a la dreta i baixeu després de 8 parades.

En Manel, en Pau i la Lúdia així ho van fer...al arribar van rebre el missatge 2...

Missatge 2:

- Agafeu Metro direcció Candel Town Station i baixeu 2 parades després

Missatge 3:

-Pugeu London Eye, però per pujar haureu de preguntar per les entrades reservades amb els vostres noms

Missatge 4:

-Envieu-me una foto al mòbil des del Big Ben... Haureu de demanar a algú que us la faci...

A mesura que anavem fent, arribava un altre missatge... ens ho estàvem passant d'allò més bé... Pujant a l'autobús, al metro, practicant anglès, coneixem gent de Londres.... Quina aventura... Estàvem esperant un altre missatge i de cop em va semblar que algú em cridava...

La tieta Rosa? Manel, Manel, Manel....!!!

Vaig obrir els ulls...on estic?...vaig veure el pòster del London Eye que tenia enganxat a la paret de la meua habitació i a la meua mare... Tot havia sigut un somni!!! Però quin somni més divertit... trucaria a en Pau i la Lúdia i els hi explicaria la nostra gran aventura...

Potser li podria demanar als pares anar a Londres per visitar a la tieta Rosa aquest estiu, i que el somni es fes realitat ..."dreams come true"

FI